

تأثیر تدریس زیبایی‌شناسانه بر نگرش نسبت به مدرسه در دانش آموزان پایه پنجم مدارس شهرستان ساوجبلاغ در سال تحصیلی ۹۶-۹۷

تارا واحدی^۱، سعاد شهابی زاده^۲

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه فرهنگیان نسیمیه تهران

^۲ کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه محقق اردبیلی

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر تدریس مبتنی بر زیبایی‌شناسی بر نگرش نسبت به مدرسه دانش آموزان انجام گرفت. این پژوهش از نظر راهبرد اصلی؛ کمی و از نظر تکنیک تحلیلی؛ نیمه آزمایشی از نوع طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری این پژوهش دانش آموزان پایه پنجم مدارس شهرستان ساوجبلاغ در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ بودند. روش نمونه‌گیری از نوع تصادفی بود و دانش آموزان انتخاب شده به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. حجم نمونه با استفاده از جدول کوهن (۱۹۸۶) با در نظر گرفتن $\alpha = 0/50$ ، تعیین گردید و تعداد افراد نمونه در هر گروه برابر با ۱۴ نفر و در مجموع ۲۸ نفر انتخاب شد. درس مطالعات اجتماعی در گروه آزمایش با روش تدریس زیبایی‌شناسانه و در گروه کنترل با روش تدریس متداول در مدارس، مورد آموزش قرار گرفت. جهت سنجش نگرش نسبت به مدرسه، از پرسشنامه نگرش نسبت به مدرسه (SAAS-R) مک کوچ (۲۰۰۳) با پایایی $\alpha = 0/97$ استفاده گردید و روایی آن را با محاسبه‌ی همبستگی هر گویه با نمره‌ی کل بین ۰/۵۴ تا ۰/۶۴ به دست آمد. نتیجه تحلیل نشان داد پس از تعدیل نمرات پیش‌آزمون، اثر عامل بین آزمودنی‌ها بر متغیر وابسته نگرش کلی نسبت به مدرسه، نگرش به معلم و کلاس، انگیزش / خودنظم دهی، نگرش به مدرسه، ادراک خود تحصیلی و ارزش‌گذاری هدف‌ها معنی‌دار است و باعث تفاوت بین نگرش به مدرسه و مؤلفه‌های پنجگانه آن در دو گروه کنترل و آزمایش می‌شود. یافته تحقیق حاضر ضرورت توجه به تدریس زیبایی‌شناسانه و اثرات مثبت آن در مدارس را آشکار نمود.

واژه‌های کلیدی: خودپنداری تحصیلی، نگرش نسبت به مدرسه، ارزش‌گذاری هدف‌های مدرسه، انگیزش خود نظم دهی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۸۷-۱۰۵